Dosarul nr. 1-583/2024
1-24024755-12-1-04032024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

19 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa de judecată constituită din:
Preşedintele şedinţei, Judecător Lilia Lupaşco
Grefieri: Mariana Harabagiu Ariana Cernei
Cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorului Iulia Ghimp
Apărătorului inculpatului Drăgan Andrei Vadim Lupan
Apărătorului inculpatei Gologan Valeria Dorin Melinteanu
Inculpatului Andrei Drăgan
Inculpatului Valeria Gologan
Părţii vătămate *****

Examinând în cadrul instanţei de judecată, în cadrul şedinţei de judecată publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală privind învinuirea lui:

Drăgan Andrei, *****:
- *****;
- *****;
- *****;
- *****;
- *****;
- *****4, -

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 186 alin. (2) lit. c) Cod penal şi:
Gologan Valeria *****, *****,-

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 186 alin. (2) lit. c) Cod penal.

*Cauza penală pe învinuirea inculpaţilor **Drăgan Andrei** şi **Gologan Valeria** ***** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal a parvenit în instanţa de judecată la 04 martie 2024, fiind repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor Judecătorului Lilia Lupaşco.*

*Cauza penală a fost examinată în termenul: **04 martie 2024 – 19 martie 2026**, cu respectarea procedurii de citare legală a participanţilor la proces şi asigurarea dreptului la un proces echitabil inculpaţilor **Drăgan Andrei** şi **Gologan Valeria** *****.*

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată, -

C O N S T A T Ă:

Potrivit rechizitoriului, aproximativ în luna ianuarie 2023, până la data de 26, ***Gologan Valeria*** *****, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările şi dorind în mod conştient survenirea lor, acţionând cu intenţie directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, ştiind cu certitudine că la domiciliul bunicii sale *****, situat pe ***** se află o sumă de mijloace băneşti, la fel ştiind locul unde aceste mijloace băneşti erau ascunse, i-a comunicat despre acest fapt concubinului său ***Drăgan Andrei***, cu care, de comun au planificat sustragerea sumei de bani, în prealabil sustrăgând cheia de la uşa de acces a odăii unde era păstrată suma de bani.

În continuarea acţiunilor infracţionale, conform planului criminal pus la cale, ***Drăgan Andrei***, în perioada de timp cuprinsă între data de 26.01.2023, ora 13:00 şi data de 30.01.2023, ora 20:00, data şi ora exactă nu a fost posibil de stabilit, a pătruns în casa cet. *****, situată pe *****, apoi a deschis cu cheia prealabil sustrasă uşa din fier de la camera în care ***** păstra banii, de unde a sustras bani, în sumă de aproximativ 90000,00 lei, după care, continuând îndeplinirea planului stabilit, a părăsit locul comiterii infracţiunii şi, ulterior, împreună cu ***Gologan Valeria*** ***** s-au stabilit cu traiul în or. Edineţ, unde au cheltuit mijloacele financiare respective, cauzând astfel părţii vătămate ***** un prejudiciu material în proporţii considerabile.

Astfel, ***Drăgan Andrei*** *şi* ***Gologan Valeria*** *****, *potrivit rechizitoriului, au fost învinuiţi de faptul că, ei, prin acţiunile sale intenţionate, în calitate de autori, au săvârşit infracţiunea prevăzută de art. art. 42 alin. (2), 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal pe semnele: furtul – adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuinţă, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.*

Prin ordonanţa din 04.02.2026 (vol. 2 f.d. 55-56), lui ***Gologan Valeria*** *****, i-a fost modificată învinuirea, fiind pusă sub învinuire pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 186 alin. (2) lit. c) Cod penal pe semnele: *furtul – adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuinţă*.

De asemenea, prin ordonanţa din 04.02.2026 (f.d. 57-58), lui ***Drăgan Andrei***, i-a fost modificată învinuirea, fiind pus sub învinuire pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 186 alin. (2) lit. c) Cod penal pe semnele: *furtul – adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuinţă*.

Conform noii învinuiri, inculpaţii, aproximativ în luna ianuarie 2023, până la data de 26, ***Gologan Valeria*** *****, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările şi dorind în mod conştient survenirea lor, acţionând cu intenţie directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, ştiind cu certitudine că la domiciliul bunicii sale *****, situat pe ***** se află o sumă de mijloace băneşti, la fel ştiind locul unde aceste mijloace băneşti erau ascunse, i-a comunicat despre acest fapt concubinului său ***Drăgan Andrei***, cu care, de comun au planificat sustragerea sumei de bani, în prealabil sustrăgând cheia de la uşa de acces a odăii unde era păstrată suma de bani.

În continuarea acţiunilor infracţionale, conform planului criminal pus la cale, ***Drăgan Andrei***, în perioada de timp cuprinsă între data de 26.01.2023, ora 13:00 şi data de

30.01.2023, ora 20:00, data şi ora exactă nu a fost posibil de stabilit, a pătruns în casa cet. *****, situată pe *****, apoi a deschis cu cheia prealabil sustrasă uşa din fier de la camera în care ***** păstra banii, de unde a sustras bani, în sumă de: 15000,00 lei; 1000,00 dolari S.U.A. – ce constituie 18771,00 lei; 3000,00 euro – ce constituie 61230,00 lei, după care, continuând îndeplinirea planului stabilit, a părăsit locul comiterii infracţiunii şi, ulterior, împreună cu ***Gologan Valeria*** ***** s-au stabilit cu traiul în or. Edineţ, unde au cheltuit mijloacele financiare respective, cauzând astfel părţii vătămate ***** un prejudiciu material în sumă totală de 95001,00 lei.

Inculpatul Drăgan Andrei, fiind audiat în şedinţă de judecată, a declarat că, vina o recunoaşte integral, doar că „Valeria" (Gologan Valeria *****) nu a fost implicată în furtul respectiv deloc, furtul l-a comis el de unul singur. La caz a explicat că, la sfârşitul anului 2023, a plecat de la bunica Valeriei, la părinţii lui în Cahul împreună cu Valeria şi doi copii. Câteva zile s-au aflat la părinţi, apoi s-au întors la Chişinău, în localitatea Budeşti, la o cunoscută de a Valeriei, cu prenumele „Marina". Într-o zi, s-a certat cu Valeria din cauza lipsei de bani. El a ieşit din casă şi a plecat. A plecat în Chişinău. Se gândea ce să facă. Era nervos. Avea ură pe bunica Valeriei din cauza ca-l numea cu cuvinte urâte, îl discuta pe la vecini. La ora 20:00, nu ţine minte exact ziua, dar i se pare că la începutul lui ianuarie 2023, a decis să intre în casă la *****. Cu ajutorul unui toporaş, a deschis cu forţa fereastra din termopan şi a intrat în odaia unde a locuit el cu Valeria. Intrând în casă, a căutat cheile bunicii de la odaia unde ea ascundea banii. A găsit cheile într-un dulap. În acel moment, bunica *****, se afla în casă, în odaia ei. Ea dormea, fiind în stare de ebrietate. A luat cheile, a descuiat uşa în odaia unde bunica păstra banii. A intrat în acea odaie şi s-a încuiat pe interior. Exact locul unde bunica păstra banii nu-l ştia, dar a căutat în mai multe locuri. A găsit într-un dulap mare suma de 20000,00 lei, aceştia erau sub nişte haine. A concretizat că, în acel loc se aflau 50000,00 lei, dintre care, 20000,00 şi i-a luat lui, iar 30000,00 i-a lăsat. Căutând în alte dulapuri, într-un dulap mai mic, a găsit o geantă de dame, în care se aflau 3500,00 euro şi o bancnotă de 100,00 dolari S.U.A. I-a sustras şi pe aceştia. Suma de 50000,00 lei, pe care a găsit-o iniţial, se afla într-un portofel de culoare neagră, din care a sustras suma de 20000,00 lei, lăsând 30000,00 lei, ascunşi înapoi între haine. Apoi, a deschis fereastra din termopan şi a fugit pe fereastră afară. După care, a ieşit în drum şi a plecat. Când a intrat în casă, în afară de bunica care dormea, nu mai era nimeni. Nu a intrat pe uşă, dar a intrat pe fereastră, deoarece nu avea cheia de la uşa de la intrare. În acea noapte, a fost la „Internet cafe", în sala de jocuri şi s-a jucat la calculator. Dimineaţă, la 10:00, a venit la Budeşti. Când a venit la Budeşti, avea o sumă de 3500,00 euro, 20000,00 lei şi 100,00 dolari S.U.A. Din suma de 20000,00 lei furaţi de la bunica, a cheltuit în jur de 200,00 lei, pentru jocuri, în internet şi alimentaţie. Iniţial nu a recunoscut de unde a furat banii, dar, ulterior, i-a spus Valeriei că a sustras banii de la bunica ei. Valeria a insistat ca el să întoarcă banii, dar el nu a vrut. Toată suma de bani a cheltuit-o în scopuri personale, pentru alimentaţie, în scop medical, chirie, transferând treptat valuta în lei moldoveneşti şi cheltuind toţi banii. Până în prezent nu a restituit nimic, însă are de gând să restituie treptat suma sustrasă.

La întrebarea acuzatorului de stat, inculpatul a declarat că, până a pleca la Cahul, la părinţii lui, au locuit cu Valeria şi copiii pe *****. A aflat că bunica are bani ascunzi, însăşi de la bunica. Când ea era în stare de ebrietate, ea se lăuda pe la vecini şi alţi membri ai familiei, că are bani, şi mereu se certa cu fiica sa „Svetlana" că are aceşti bani. Acum

execută pedeapsa cu închisoare în Penitenciarul nr. 9, Pruncul, pentru viol şi furturi comise. În afară de această cauză penala, alte cauze penale nu are. La moment are trei copii minori împreună cu Valeria cu care deja s-au căsătorit oficial. Din 04.01.2024, execută pedeapsa cu închisoare. Iniţial, la faza de urmărire penală, a spus că a comis acest furt de unul singur, fără implicarea Valeriei.

Inculpata Gologan Valeria *****, fiind audiată în şedinţă de judecată, a declarat că, nu recunoaşte faptele indicate în rechizitoriu. La data de 20.01.2023, ea, împreună cu Drăgan Andrei şi cu copiii minori, doi, au plecat la mama sa la lucru, la Gologan Svetlana, în Piaţa Centrală, unde ea lucra, să o anunţe că pleacă la ţară, la părinţii lui Andrei. Ea (inculpata) a anunţat-o şi au plecat la Cahul, unde locuiesc părinţii lui Andrei. Acolo s-au aflat vreo 4 zile. După care, împreună cu Andrei şi copiii, a plecat la o prietenă, Nemţov Marina, în com. Budeşti, unde s-au aflat aproximativ vreo două săptămâni. După care, s-a certat cu Andrei din cauza că acesta nu lucra şi ei nu aveau bani. Andrei a plecat de la domiciliul Marinei şi a revenit a doua zi, pe la orele 10:00. Acesta i-a spus că are bani, dar nu i-a spus de unde îi are. Nu i-a spus nici câţi bani are. Mama sa a sunat-o peste trei zile şi i-a spus că, de la bunica, a fost furată o sumă mare de bani. Andrei i-a comunicat că a furat o sumă de bani într-o valută oarecare, apoi i-a schimbat în lei moldoveneşti, având în sumă aproximativ 100000,00 lei. Banii i-au cheltuit pentru îngrijirea copiilor. Apoi, au hotărât cu Andrei să plece în Edineţi, unde, anterior, acesta a lucrat. El s-a înţeles cu chiria şi s-au mutat în or. Edineţi, ca să locuiască în chirie, unde au locuit timp de un an de zile. Andrei s-a angajat în Edineţi la muncă, în construcţii. Suma de 100000,00 lei au cheltuit-o pe nevoi persoanele. Au mers cu copiii la distracţii, au achitat chiria. La data de 04.01.2024, la domiciliul din or. Edineţi, a venit poliţia şi a făcut percheziţie. Nu au găsit nimic. L-au reţinut pe Andrei şi l-au dus la penitenciarul din or. Cahul.

La întrebările acuzatorului de stat, inculpata a declarat că, până a pleca la părinţii lui Andei, în Cahul, au locuit în mun. Chişinău, *****, la bunica. Au locuit aproximativ un an de zile. Pe această adresă au locuit împreună cu Andrei şi copiii, bunica, mama sa, concubinul mamei, sora şi copilul surorii. Cu bunica, *****, şi cu mama sa, Gologan Svetlana, erau în relaţii tensionante atâta timp cât au locuit împreună. Cu mama sa şi bunica, se certau din cauza lipsei de bani. La acel moment, Andrei lucra la construcţii, dar primea puţin, ele fiind de părerea că Andrei urma să se angajeze la mai multe locuri de muncă. Toţi membrii familiei lor, inclusiv surorile şi fraţii bunicii ei, cunoşteau că bunica are o sumă mare de bani, însă ea (inculpata) personal nu cunoştea unde bunica îi ţinea ascunşi, în ce loc anume. Toţi membrii familiei, inclusiv şi ea (inculpata) cunoştea în ce odaie bunica ţinea ascunşi banii, însă, nu cunoştea locul. Acea odaie întotdeauna era încuiată şi nu avea acces nimeni în afară de bunica şi mătuşa sa, Iaţco Natalia, când venea din Dubai. Cheile, de la lacătul de la odaia unde bunica păstra banii, bunica le ţinea sub perna sa. Nu susţine declaraţiile sale date la faza de urmărire penală. A recunoscut vina la faza de urmărire penală, deoarece, în acea dimineaţă, poliţiştii au intrat brusc în domiciliu, au început să pună întrebări după întrebări, copiii au început să plângă. Astfel, ea s-a stresat şi a recunoscut vina. Din suma sustrasă de la bunica sa, nu au întors nici un ban înapoi. Nu au restituit banii sustraşi de Andrei până în prezent, deoarece, întreţine de una singură trei copii minori, lucrând în seră, primind suma de 2600,00 lei săptămânal şi care nu-i ajung decât pentru achitarea serviciului pentru chirie, alimentaţie şi grădiniţa pentru copii.

Partea vătămată *****, fiind audiată în şedinţă de judecată a declarat că, Gologan Valeria ***** este nepoata sa. Ea este bunica ei. În anul 2022, a venit Valeria la ea şi s-a cerut să locuiască într-o odaie din cele 4 care le are, pe *****, deoarece avea copil mic şi locuiau împreună cu Drăgan Andrei. Ea a fost de acord să-i primească, să locuiască la ea. Copilul lor avea un an în momentul respectiv. Ei toţi 3 au locuit la dânsa timp de un an de zile. A mai declarat că ea (partea vătămată) are o fiică mai mare, cu numele „Natalia", care locuieşte şi lucrează în Dubai, fiind căsătorită. Ea (fiica) a hotărât să facă reparaţie în celelalte odăi, ca atunci când va reveni acasă, să fie totul curat. Într-o perioadă de timp, de la Natalia a strâns suma de 9000,00 euro, pe care i-a pus într-un pachet de polietilenă, de culoare neagră, şi l-a depozitat între rufe într-un dulap din perete, în altă odaie. Drăgan Andrei, în odaia în care ea ascundea banii, făcuse reparaţie şi, probabil, atunci ar fi văzut locul unde a depozitat banii. Când Valeria şi Andrei au venit la ea, Andrei s-a oferit să facă un pic de reparaţie, în fiecare odaie, câte puţin. În pachetul negru ea (partea vătămată) a pus euro şi dolari, dar ce sumă exact era ea nu îşi aminteşte. În anul 2023, luna ianuarie, ea (partea vătămată) s-a întors de la sora sa din s. Zubreşti, r-nul Străşeni. Când s-a întors acasă, un pic s-a odihnit, după care s-a dus la odaia în care păstra banii, deoarece a lăsat camera încuiată cu lacăt. A introdus cheia în uşă, dar cheia nu mergea nici să încuie, nici să descuie şi lacătul era blocat. Când a venit acasă, Valeria cu Andrei au plecat la părinţii lui Andrei în r-nul Cahul. L-a chemat pe ginerele său „Vitalie", care a ajutat-o să rupă lacătul. „Vitalie" a tăiat lacătul şi au intrat în odaie. În odaie au văzut o dezordine totală. Toate hainele şi alte lucruri erau aruncate pe jos, pe pat, pe mobilă în mod haotic. În acea perioadă de timp, ianuarie 2023, împreună cu ea, în casa sa, în afară de Valeria şi Andei, mai locuia „Svetlana", mama Valeriei, care este fiica sa şi nepoata „Cristina", care locuia cu ea în odaie, şi fiul acesteia „Angelo". Când a văzut că toate lucrurile erau aruncate pe jos, Cristina i-a dat ideea să cheme poliţia. Înainte de a chema poliţia, a căutat banii în locul unde i-a ascuns, dar nu i-a găsit. Ei (părţii vătămate) i s-a făcut rău, iar Cristina, nepoata, a chemat poliţia. Peste aproximativ 20 de minute, a venit poliţia şi salvarea. A declarat la poliţie că s-a produs un furt, după care poliţiştii, din cuvintele ei au scris în procesul-verbal explicaţiile.

La întrebările acuzatorului de stat, partea vătămată a declarat că, odaia în care păstra banii, permanent era încuiată. Lacătul la camera respectivă avea 3 chei. Cheile de la camera respectivă nu le-a transmis nimănui. Le păstra pe toate 3 la ea, într-o haină, în odaia în care locuia. Despre faptul că Natalia îi transmitea bani din Dubai, cunoştea Svetlana, mama Valeriei şi nepoata Cristina. Când a intrat în odaie, când a spart lacătul, a observat hainele pe jos, fereastra era întredeschisă şi un ghiveci cu o flori era jos, pe pământ. Un ghiveci care se afla pe pervaz. A concretizat că, odaia în care păstra banii, avea două lacăte: lacătul de sus – care avea 3 chei, şi lacătul de jos – care la fel avea 3 chei, iar toate cheile ea le păstra la dânsa, dar plecând, ea a încuiat odaia respectiva doar la lacătul de sus, pentru că cel de jos era defectat. Când s-a întors acasă, în ianuarie 2023, văzând că uşa este închisă, a încercat să descuie cu cheile pe care le avea la ea, de la uşa de la acea odaie. A depistat că, de la lacătul de sus, lipseşte o cheie din cele 3, iar uşa era încuiată şi la lacătul de jos. Din acest motiv nu a reuşit să descuie uşa, fapt pentru care au „spart" lacătul. În afară de bani, nu au dispărut alte lucruri din casă. Iniţial a declarat la poliţie sumele de bani indicate în procesul-verbal din 30.01.2024, şi anume: 40000,00 lei, 1000,00 dolari S.U.A. şi 3000,00 euro. A doua dată a făcut curat şi, între rufe, jos, a găsit suma de 25000,00 lei, care era într-un pachet. A

concretizat că, a ascuns două pachete de bani. Într-un pachet erau dolari S.U.A. şi euro, pe care l-a ascuns între rufe, în dulapul de jos. În al doilea pachet a ascuns 40000,00 lei, dar a găsit doar 25000,00 lei, jos, între rufe pe 31.01.2023. Pachetul cu lei l-a ascuns în alt dulap, din perete, în dulapul de sus. Până în prezent, nu i-a fost restituit nici un leu din suma sustrasă. Când a întrebat-o pe Valeria dacă ea a furat banii, ea i-a răspuns că nu ştia nimic de bani şi, probabil, Andrei, la o ceartă cu ea, a sustras banii. Solicită să-i fie restituită suma de bani sustrasă de la ambii, în mod solidar, cât de la Andrei, atât şi de la Valeria. Din momentul când ea s-a întors acasă şi a depistat că au fost furaţi banii, nici Andrei, nici Valeria nu s-au reîntors să locuiască la ea.

Martorul Gologan Svetlana, fiind audiat în şedinţă de judecată, a declarat că, la data de 23.01.2023, mama sa dorea să intre în camera unde aceasta păstra banii, dar nu a reuşit din cauza că uşa era blocată. L-a rugat pe concubinul său (al martorului) „Vitalie", să descuie uşa, şi acesta la fel nu a reuşit. Pe data de 27.01.2024, mama sa a chemat un meşter pentru a instala încă o uşă la o alta odaie. Acea uşă era din metal. Concubinul ei (al martorului) a găsit meşter. Acela a instalat uşă de fier şi mama sa trebuia să îi achite pentru serviciu o sumă de bani. Ea a plecat spre odaia în care păstra banii, luând cheia, dar a văzut că uşă era blocată. L-a chemat pe Vitalie să o ajute, dar Vitalie nu a reuşit şi, deoarece era zi de vineri, i-a spus mamei că va pleca la serviciu după instrumentele necesare. Astfel, sâmbătă şi duminică uşă a rămas încuiată. Luni, pe data de 30.01.2023, soţul (concubinul) a plecat la serviciu şi a adus instrumentul necesar pentru deschiderea uşii blocate – ferestrău electric cu care a deschis uşă. Deoarece era iarnă şi era deja întuneric pe la orele 19:30 – 20:00, mama sa a intrat prima în odaie, a aprins lumina şi a strigat, deoarece a văzut o dezordine totală în odaie, iar toate dulapurile erau deschise şi toate rufele erau aruncate pe jos, şi pe pat. S-a văzut că cineva a căutat ceva. Mama sa imediat a plecat la dulapul unde păstra banii şi a spus că totul a fost furat. Ea (martorul) a chemat poliţia, iar, peste 20 de minute, a venit poliţia şi grupul operativ, care a lucrat la faţa locului. În afară de ea (martor) şi concubinul său, Vitalie, pe adresa *****, *****, locuia mama sa Zinaida, Valeria cu Andrei cu doi copii mici şi Cristina, nepoata, care venea în ospeţie ocazional la bunica sa, deoarece locuia în chirie în alt apartament. Andrei cu Valeria şi primul lor copil au venit să locuiască la mama ei (partea vătămată), unde au locuit un an şi jumătate, dând naştere şi la al doilea copil. Cu o săptămână înainte de a fi depistat furtul, la ea (martorul), lucrând la piaţă, a venit Andrei cu Valeria şi cei 2 copii, şi i-au comunicat că merg la ţară, la părinţii lui Andrei, deoarece tatăl acestuia urma să suporte o intervenţie chirurgicală. Respectiv, ei au plecat şi de atunci nu i-a mai văzut. Când s-a depistat furtul, a telefonat o pe nepoata sa Cristina şi i-a relatat despre ce s-a întâmplat, care i-a sugerat să sune la politie. După care, a telefonat o pe Valeria şi i-a spus despre furt, însă Valeria nu recunoştea că banii au fost furaţi de ei. A discutat cu Valeria de mai multe ori, dar ea nu recunoştea. A sunat la poliţe şi a venit poliţia la faţa locului, iar grupul operativ, făcând investigaţie, i-a comuniat că furtul s-a produs de către cineva de al casei, deoarece, în acea odaie, s-a intrat pe uşă, din interiorul casei şi au ieşit pe fereastră, or, în caz contrar, era să fie deteriorat lacătul din exteriorul geamului, dar acesta era întreg. Din acest motiv, de mai multe ori, a sunat-o pe Valeria şi a rugat-o să întoarcă o parte din suma de bani, dar ea categoric nu recunoştea.

La întrebările acuzatorului de stat, martorul a declarat că, nu cunoaşte ce sumă de bani avea la depozitat mama sa. Cunoaşte că mama sa avea şi lei, şi euro. Când a întrebat-o ce

sumă avea, aceasta spunea că nu ţine minte. În ziua când a depistat mama sa furtul, i-a comunicat că, într-un portmoneu avea o suma de 30000,00 lei, iar în alt portmoneu avea 5000,00 – 6000,00 de euro. Mama sa nu i-a comunicat că ar fi găsit a doua parte de bani, că avea câteva sume de bani. Chei de la camera respectiva avea doar mama sa. Nici ea (martorul), nici altcineva nu avea chei. Nu a văzut ca mama sa să intre în camera respectiva cu cineva, deoarece, majoritatea timpului, se afla (martorul) la serviciu. Atât timp cât au locuit Andrei şi Valeria în apartament, alte furturi nu s-au produs. Din momentul când Andrei cu Valeria au plecat la părinţii acestuia, în sat, până în prezent, nu l-a văzut pe Andrei. În timp ce locuia Valeria cu Andrei, acesta era angajat la o firmă de construcţii ca muncitor. Lucra zilnic, toata săptămâna, inclusiv şi sâmbătă – jumătate de zi, iar duminica era cu copilul şi cu Valeria acasă. Nu cunoaşte ce salariu avea Andrei.

Martorul Petrachi Cristina, fiind audiată în şedinţă de judecată, prin teleconferinţă, a declarat că, Gologan Valeria *****, pentru dânsa, este sora sa. Doreşte să dea declaraţii. La data de 31.01.2023, a fost telefonată de către mama sa Gologan Svatlana, ea (martorul) fiind la lucru, şi i-a spus că cineva a intrat în camera bunicii şi a furat bani. În acest moment ea i-a spus mamei sale să sune la poliţie, ca să vină să ia amprentele. Mama sa nu ştia câţi bani avea bunica. Nimei din ei nu cunoştea câţi anume bani erau. Ei ştiau că sunt bani mulţi, pentru că acolo îi ţinea la păstrare, dar ce sumă precisă nu ştiau. Ea (martorul) atunci lucra la o kebăbărie din sectorul Buiucani din capitală. A mers acasă să vadă ce s-a întâmplat. Acasă era poliţia. Bunica se simţea rău. Poliţia se uita, îi dădeau (martorului) întrebări. Ea (martorul) nu ştia la cine să se gândească că ar fi putut comite furtul. S-a gândit la Andrei. De la prietena Valeriei, cu prenumele „Ana-Maria”, a aflat că aceasta i-a spus că „*Până nu o s-o fur pe bunica, nu voi pleca de la ea.*”. Şi-a făcut concluzia că furtul de la bunica a fost comis anume de Valeria şi Andrei, deoarece ei, fiind angajaţi la muncă, la mama Gologan Svetlana, în piaţă, brusc au plecat. Aproximativ pe data de 24.01,2023 – 25,01.2023, ei, spunând că s-a îmbolnăvit tatăl lui Andrei, care domicilia în sat, şi că are nevoie de îngrijire, brusc au plecat de la domiciliul lor, în sat, la părinţii lui Andrei. Totodată, ea (martorul) telecomand-o pe Valeria, aceasta din urmă nu recunoştea faptul că ei au furat banii, dar a încercat, prin intermediul mesajelor, să o intimidez-e (pe inculpată) spunându-i că la fereastra bunicii sunt instalate camere de luat vederi, care au înregistrat furtul dat şi că ei (martorului) îi este cunoscut totul. Atunci Valeria nu i-a răspuns nimic. A deconectat telefonul, şi a blocat-o pe toate reţelele de socializare, însă ea (martorul), totuşi, a observat că Valeria făcând „tik-tok” în live, spunea că se află într-o localitate, deşi, în realitate, se afla în altă parte. Văzând că ea minte, a înţeles (martorul) că ei au făcut acest furt, pentru că aveau ce ascunde. Prin luna septembrie 2023, discutând cu anchetatorul care ducea cazul, dânsul i-a comunicat că i-a găsit pe Andrei şi Valeria în r-nul Edineţ. Venind la casa unde se aflau ei, el (anchetatorul) i-ar fi sugerat ei (inculpatei) să recunoască vina şi să întoarcă banii. Atunci Valeria a telefonat o pe bunica, de la care a sustras banii şi, cerându-şi scuze, a rugat-o să-şi retragă plângerea, ca ei să nu fie închişi, recunoscând că au furat banii. Atunci, bunica, le-a propus să întoarcă banii şi doar după aceasta va retrage plângerea. Ulterior, Drăgan Andrei, a fost reţinut şi arestat pe alte cauze penale, lăsând-o pe Valeria de una singura să se descurce. Ea s-a întors înapoi la casa părintească, spunându-i bunicii că nu are de unde să întoarcă banii, din care considerent bunica nu şi-a retras plângerea şi a mers în continuare în instanţă.

La întrebările acuzatorului de stat, martorul a mai invocat că, bunica sa (a martorului) i-a comunicat că, în acea sumă de bani, erau euro şi dolari S.U.A., cam mai mult de 10000,00 euro. Ce sumă anume avea bunica la păstrare, nu cunoaşte, dar, din spusele ei, avea aproximativ în jur de 10000,00 euro, bani primiţi de peste hotare, din Dubai, de la Iaţco Natalia, care este fiica bunicii sale. Totodată, a mai comunicat că, atunci când locuia Valeria la bunica, până la producerea furtului, ea (inculpata) a ajutat-o pe bunica cu curăţenia în salon, în odaia unde se păstrau banii. Făcând curat, Valeria, a deschis mai multe dulapuri şi în unul din ele a observat ceva ascuns. Imediat bunica a intervenit, şi i-a interzis să facă curăţenie în acel dulap. De atunci Valeria a înţeles că bunica acolo ascunde ceva. Cu ***** comunică prin intermediul telefonului. Din cuvintele acesteia cunoaşte că suma de bani sustrasă nu i-a fost restituită.

Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat şi examinate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată menţionează faptul, că starea de fapt probantă în faza de urmărire penală prin incriminarea faptelor imputate inculpaţilor, s-a confirmat în parte. Toate probele prezentate de către acuzatorul de stat au fost analizate şi examinate minuţios de către instanţa de judecată, cu respectarea principiului apărării şi contradictorialităţii.

Întru susţinerea vinovăţiei inculpaţilor ***Drăgan Andrei şi Gologan Valeria *****,*** în comiterea infracţiunii incriminate, acuzatorul de stat a administrat următoarele probe în cadrul cercetării judecătoreşti, care au fost examinate de către instanţa de judecată multe-aspectual, prin coroborare, care au fost puse la baza soluţiilor la care a ajuns instanţa de judecată prin prezenta sentinţă, şi anume:

- *Informaţia „112” nr. 1459 din 30.01.2023*, potrivit căreia, ***** a depistat furtul banilor din *****, din *****. (vol. 1 f.d. 16)

- *Procesul-verbal de sesizare despre săvârşirea sau pregătirea pentru săvârşirea infracţiunii din 30.01.2023*, potrivit căreia, ***** a solicitat tragerea la răspundere a persoanelor vinovate de sustragere, din *****, din *****, de unde i-au sustras bani, cauzându-i un prejudiciu material considerabil. (vol. 1 f.d. 17)

- *Procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 30.01.2023 cu planşe fotografice*, potrivit căruia, cercetarea la faţa locului s-a petrecut în *****, din *****. În rezultatul cercetării la faţa locului, s-a cercetat locul comiterii infracţiunii, unde au fost prelucrate suprafeţele uşilor exterioare şi au fost depistate şi ridicate 6 folii adezive cu fragmente de urme papilare. (vol. 1 f.d. 18-27)

- *Procesul-verbal de colectare a mostrelor din 13.03.2023,* potrivit căruia, s-a efectuat colectarea de mostre ale amprentelor digitale ale cet. *****. (vol. 1 f.d. 38)

- *Procesul-verbal de colectare a mostrelor din 13.03.2023*, potrivit căruia, s-a efectuat colectarea de mostre ale amprentelor digitale ale cet. Petrache Cristina. (vol. 1 f.d. 40)

- *Procesul-verbal de colectare a mostrelor din 21.05.2023*, potrivit căruia, s-a efectuat colectarea de mostre ale amprentelor digitale ale cet. Drăgan Andrei. (vol. 1 f.d. 42)

- *Procesul-verbal de colectare a mostrelor din 21.05.2023*, potrivit căruia, s-a efectuat colectarea de mostre ale amprentelor digitale ale cet. Gologan Valeria *****. (vol. 1 f.d. 44)

- Mijlocul material de probă:

- Raportul de Expertiză Judiciară nr. 34/12/1-C-3326 din data de 10.10.2023, potrivit căruia s-a concluzionat că: *trei urme digitale copiate pe trei benzi adezive, ridicate la data de 30.01.2023, din apartamentul nr. 45, a blocului locativ situat pe str. Columna, nr. 105, mun.*

Chişinău şi anume: o urmă cu dimensiunile 18x26 mm, copiată pe banda adezivă cu dimensiunile 17x25 mm, o urmă cu dimensiunile 15x25 mm copiată pe banda adezivă cu dimensiunile 18x20 mm şi o urmă cu dimensiunile 15x14 mm, copiată pe banda adezivă cu dimensiunile 15x14 mm, sunt valabile pentru identificarea persoanei(lor).

Şase urme papilare copiate pe trei benzi adezive şi anume: două urme copiate pe banda adezivă cu dimensiunile 22x22 mm, trei urme copiate pe banda adezivă cu dimensiunile 18x22 mm şi o urmă copiată pe banda adezivă cu dimensiunile 15x20 mm, prezentate spre examinare, ridicate în cadrul CFL indicat supra, nu sunt valabile pentru identificarea persoanei(lor).

*Două urme digitale din cele trei stabilite valabile, au fost create de cet. ***** şi anume: o urmă digitală cu dimensiunile 18x26 mm, copiată pe banda adezivă cu dimensiunile 17x25 mm, a fost creată de degetul mijlociu a mâinii drepte şi o urmă cu dimensiunile 15x25 mm copiată pe banda adezivă cu dimensiunile 18x20 mm, a fost creată cu degetul inelar al mâinii drepte.*

*Urma digitală cu dimensiunile 15x14 mm, copiată pe banda adezivă cu dimensiunile 15x14 mm, a fost creată nu de cet. Gologan Svetlana, nu de cet. Cioran Vitalie, nu de cet. Petrache Cristina, nu de cet. *****, nu de cet. Gologan Valeria, nu de cet. Drăgan Andrei, ci de o altă persoană.* (vol. 1 f.d. 50-64) *– pentru care au fost suportate cheltuieli în sumă de 1680,00 lei*.

În condiţiile art. 381 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, *după închiderea dezbaterilor şi rostirea ultimului cuvânt, părţile pot să depună instanţei concluzii scrise privitor la soluţia propusă de ele în cauză. Concluziile propuse de părţi nu au caracter obligatoriu pentru instanţă*.

La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, *Instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni*.

În acord cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei*.

În corespundere cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege*.

În acest context, prin prisma art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, *toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe şi verificarea sursei de proveniență a acestora*.

La caz, instanţa susţine că în jurisprudenţa sa, Curtea Europeană a menţionat că, deşi articolul 6 § 1 din Convenţie garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabileşte

reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul naţional *(Lhermitte vs. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov vs. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade vs. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov şi Momin vs. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan naţional, art. 95 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că, *sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului*, iar art. 95 alin. (2) Cod de procedură penală, stabileşte că, *problema admisibilităţii probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părţilor, ori, după caz, instanţa de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei*.

Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, adoptând o poziţie clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, nesolicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente şi concludente, precum şi coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între declaraţiile părţii vătămate făcute atât la urmărirea penală cât şi cele făcute în faţa instanţei de judecată şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

Cu referire la inculpata Gologan Valeria **, instanţa de judecată stabileşte după cum urmează:***

Audiind declaraţiile părţii vătămate, martorilor în coroborare cu declaraţiile inculpaţilor, verificând materialele cauzei penale, analizând în cadrul cercetării judecătoreşti probele acumulate şi prezentate de către partea acuzării cât şi ţinând cont de argumentele părţii apărării, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, faptele imputate inculpatei ***Gologan Valeria *******, în comiterea infracţiunii incriminate, fiind analizate prin prisma veridicităţii, pertinenţei, utilităţii şi concludenţei probelor prezentate, nu şi-au găsit confirmare în şedinţa de judecată în limitele încadrării juridice prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 186 alin. (2) lit. c) Cod penal pe semnele: *furtul – adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuinţă* (*potrivit învinuirii finale*).

În baza principiului contradictorialităţii în procesul penal, principiu unanim, recunoscut şi susţinut în proces de jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probaţiunii în şedinţele de judecată revine acuzatorului de stat, fiindcă funcţia acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea *Capean vs. Belgia* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 şi e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. Concluzia despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu poate fi trasă pe baza presupunerilor (art. 389 alin. (2) CPP RM). Dacă lipsesc probe care confirmă, dovedesc cu certitudine învinuirea şi dacă se epuizează toate posibilităţile de administrare a altor probe, procesul penal este clasat sau este pronunţată o sentinţă de achitare. Îndoielile incorigibile în privinţa vinovăţiei

persoanei se tălmăcesc în favoarea învinuitului sau a inculpatului (art. 389 alin. (3) CPP RM).

Potrivit prevederilor art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală, *organul de urmărire penală are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât şi cele care îl dezvinovăţesc, precum şi circumstanţele care îi atenuează sau agravează răspunderea*.

Conform prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, *persoana acuzată de săvârşirea unei infracţiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanţiile necesare apărării sale, şi nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului*.

Potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, *judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*.

Conform prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, *sentinţa de achitare se adoptă dacă: fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii*.

Cum a fost menţionat mai sus, ***Gologan Valeria ******* a fost învinuită de organul de urmărire penală de comiterea infracţiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 186 alin. (2) lit. c) Cod penal pe semnele: *furtul – adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuinţă.*

În condiţiile art. 1 alin. (1) Cod de procedură penală, *procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală şi a instanţelor judecătoreşti cu participarea părţilor în proces şi a altor persoane, desfăşurată în conformitate cu prevederile prezentului cod. Procesul penal se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârşirea unei infracţiuni*.

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) Cod de procedură penală, *procesul penal se reglementează de prevederile Constituţiei Republicii Moldova, de tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte şi de prezentul cod*.

Instanţa de judecată denotă că, atât la etapa urmăririi penale, cât şi la faza cercetării judecătoreşti partea acuzării nu a administrat şi nu a prezentat probe suficiente – admisibile, concludente, pertinente şi utile, care, în coroborare, ar fi demonstrat vinovăţia cet. ***Gologan Valeria ******* în săvârşirea infracţiunii incriminate.

Astfel, pe parcursul judecării cauzei în instanţa de fond au fost administrate declaraţii ale părţii vătămate, inculpatului, martorului, înregistrări video, care însă nu au dovedit că faptele infracţionale incriminate cet. ***Gologan Valeria ******* ar fi fost comise de aceasta.

Analizând ansamblul de probe administrate la faza de urmărire penală, expuse sistematizat supra şi examinate nemijlocit în cadrul cercetării judecătoreşti a cauzei penale în instanţa de judecată, prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, precitat supra, nu se demonstrează în mod obiectiv şi deplin existenţa faptelor infracţionale prevăzute de componenţa de infracţiune specificată la art. art. 42 alin. (5), 186 alin. (2) lit. c)

Cod penal, infracţiune incriminată cet. ***Gologan Valeria*** *****, nefiind dovedită comiterea acestora de către ultima.

Instanţa de judecată consideră că, acuzările aduse inculpatei sunt neîntemeiate. Respectiv, pe parcursul urmăririi penale, dar şi în cadrul şedinţelor de judecată nu au fost prezentate şi examinate suficiente probe pentru declararea cet. ***Gologan Valeria*** ***** culpabilă de comiterea infracţiunii incriminate de către organul de urmărire penală.

Din probele administrate nu se dovedeşte existenţa *laturii obiective* a infracţiunii incriminate, or din cumulul probelor examinate rezultă doar faptul că ***Gologan Valeria*** ***** în acel moment concubina cu cet. ***Drăgan Andrei*** cu care aveau doi copii comuni, nu şi faptul că i-ar fi furnizat informaţii despre aceea că bunica ar avea economii de bani dar şi locul păstrării acestora. La fel, din declaraţiile inculpatului ***Drăgan Andrei***, ultimul a povestit cu lux de amănunte circumstanţele comiterii faptei, totodată invocând că concubina sa nu a cunoscut despre intenţiile sale de a comite fapta infracţională, dar şi că ar fi comis-o, or el, când a revenit la familie nu i-a comunicat Valeriei de unde a luat banii. În afară de aceasta, el a menţionat că personal cunoştea despre faptul că ***** avea economii de bani, or anume ultima se lăuda cu acest fapt în faţa rudelor, vecinelor inclusiv şi a lui în perioada în care el a locuit în domiciliul ultimului mai bine de un an până la comiterea faptei infracţionale, dar şi din considerentul că tot el – ***Drăgan Andrei***, a făcut reparaţii în camerele în apartamentul părţii vătămate, când a avut posibilitatea să stabilească unde ar fi putut fi păstraţi banii. Nu în ultimul rând, inculpatul ***Drăgan Andrei*** a declarat expres că camera în care se păstrau banii era mereu încuiată, în aceasta având acces doar partea vătămată, care păstra cheile de la acesta, fapt care a fost confirmat expres atât de partea vătămată, inculpata ***Gologan Valeria*** ***** dar şi martorii audiaţi în şedinţă de judecată. Argumentele în cauză nu au fost combătute de către acuzatorul de stat prin careva probe sau contraargumente.

La acest capitol, instanţa de judecată consideră nerelevante declaraţiile părţii vătămate şi martorilor, în special cele a martorului Petrachi Cristina, potrivit cărora ***Gologan Valeria*** ***** ar fi cunoscut despre locul păstrării banilor de către partea vătămată, din care considerent ultima ar fi putut să informeze despre acest fapt inculpatul ***Drăgan Andrei***, ce ar face-o complice la infracţiune, deoarece acestea sunt doar presupuneri, care nu au fost confirmate de ***Gologan Valeria*** *****, şi care nu au fost probate de către organul de urmărire penală prin probe admisibile, pertinente, concludente şi utile, din care considerent, prin prisma normei art. 8 Cod de procedură penală, menţionat supra, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatei.

La fel, instanţa de judecată reţine şi faptul că, din materialele cercetate nu rezultă faptul că ***Gologan Valeria*** *****, ar fi participat nemijlocit la comiterea infracţiunii, deoarece la faţa locului nu au fost depistate urme ale acesteia, ba din contra, inculpatul ***Drăgan Andrei***, expres a indicat că el a comis infracţiunea de unul singur, concubina sa ***Gologan Valeria*** ***** nu cunoştea despre intenţiile sale. La fel şi ultima a făcut declaraţii plauzibile în acest sens, care nu au fost combătute de către acuzatorul de stat prin careva probe.

Mai mult, din acţiunile de urmărire penală şi din măsurile speciale de investigaţii, nu s-a stabilit că asupra cet. ***Gologan Valeria*** ***** sau la domiciliul acesteia s-ar fi depistat careva bunuri din cele sustrase de ***Drăgan Andrei*** de la partea vătămată, sau că ***Gologan Valeria*** ***** ar fi obţinut careva dintre aceste bunuri sau ar fi obţinut careva beneficii de pe acestea nemijlocit pentru sine.

Nu în ultimul rând instanţa de judecată reţine că, acuzatorul de stat, de rând cu organul de urmărire penală nu a invocat calificativul agravant de la art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal – „*comisă de două persoane*”, la comiterea infracţiunii incriminate inculpaţilor ***Drăgan Andrei*** *şi* **Gologan Valeria** *****. Chiar dacă le-a atribuit calităţile de „autor” lui ***Drăgan Andrei*** în temeiul art. 42 alin. (2) Cod penal şi de „complice” lui ***Gologan Valeria*** ***** în temeiul art. 42 alin. (5) Cod penal, în lipsa incriminării calificativului de la art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanţa de judecată nu poate reţine că fapta infracţională ar fi fost comisă prin participaţie, or norma art. 42 Cod penal, din partea generală a codului, are menirea doar să definească calitatea şi rolul participanţilor.

La fel, instanţa de judecată constată că, în acţiunile cet. ***Gologan Valeria*** ***** nu se stabileşte nici existenţa *laturii subiective* a infracţiunii, or acuzatorul de stat nu a prezentat suficiente probe care ar dovedi existenţa intenţiei, motivului şi scopului comiterii infracţiunii.

Prin urmare, *de facto*, din materialele cauei rezultă că întreaga învinuire adusă cet. ***Gologan Valeria*** ***** se bazează în exclusivitate pe presupuneri şi insinuări, în condiţiile aprecierilor subiective făcute de organul de urmărire penală, care însă nu coroborează cu probele examinate, prin urmare nu pot fi puse de către instanţa de judecată la baza unei sentinţe de condamnare.

Respectiv, în procesul judiciar nu s-a demonstrat, că ***Gologan Valeria*** ***** s-ar face vinovată de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal, poziţie de nevinovăţie pe care ultima a expus-o şi a susţinut-o la toate etapele procesului penal, din momentul iniţierii urmăririi penale, dar şi pe parcursul examinării fondului cauzei.

Aşa dar, fără a fi acumulate destule probe, cet. ***Gologan Valeria*** *****, a fost pusă sub învinuire pentru faptul, comiterii infracţiunii de furt.

Respectiv, cumulul de dubii enunţate supra, în condiţiile Legii, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatei ***Gologan Valeria*** *****.

Cu referire la acest aspect important pentru atestarea prezenţei faptei infracţionale ce a fost incriminată cet. ***Gologan Valeria*** *****, este cert că există numai nişte presupuneri ale organului de urmărire penală, susţinute nefondat de către acuzatorul de stat.

De asemenea, la materialele cauzei lipseşte proba privind interesul real al inculpatei de a comite fapta imputată, în special din existenţa relaţiilor de rudenie între ea şi partea vătămată.

Prin urmare, sunt aplicabile reglementările art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, care stabileşte că: *concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului*.

Aceste dubii nu au fost înlăturate nici prin declaraţiile ce au fost date de către partea vătămată şi martorii audiaţi în şedinţă de judecată, care nu au declarat cert că ar fi văzut sau auzit ca anume ***Gologan Valeria*** ***** să fi fost implicată în sustragerea bunurilor părţii vătămate, dar doar au presupus acest fapt şi tot dintr-o altă presupunere că inculpata putea să cunoască unde partea vătămată păstra banii.

Practica judecătorească naţională *(a se vedea Decizia CSJ din 19 aprilie 2016, Dosarul nr. 1ra-516/2016)* stabileşte cu fermitate că, credibilitatea denunţătorului şi declaraţiile

acestuia, care nu pot fi apreciate ca o probă veridică şi pertinentă, la fel nu pot fi puse la baza unei sentinţe de condamnare, or dubiile în privinţa acestora nu pot fi înlăturate şi conform prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, acestea se interpretează în favoarea inculpatului. Colegiul penal lărgit a mai remarcat şi faptul, că martorul denunţător decisiv, adică persoana, care a declarat despre săvârşirea pretinsei infracţiuni, rămâne la propriu cu calitatea de persoană interesată în finalul cauzei şi în atare circumstanţe numai declaraţiile sale nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare ca probă de vinovăţie în lipsa altor probe.

Instanţa ţine să explice că în faza de judecată, acolo unde operează principiul contradictorialităţii care contribuie la stabilirea adevărului, acuzarea şi apărarea se confruntă, făcând uz de orice metodă şi mijloc prevăzut de lege pentru a demonstra poziţia proprie şi a răsturna, ca fiind lipsită de temei, poziţia adversarului procesual.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, *procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată*.

Alin. (3) al aceluiaşi articol stabileşte că, *organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere*.

Conform dispoziţiilor art. 7 alin. (6) Cod de procedură penală, *hotărârile Curţii Constituţionale privind interpretarea Constituţiei sau privind neconstituţionalitatea unor prevederi legale sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanţele de judecată şi pentru persoanele participante la procesul penal*.

Conform Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 7g din 23 februarie 2016, pct. 102, instanţa de judecată reţine că procesul penal trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi, „legalitatea, prezumţia nevinovăţiei, principiul aflării adevărului, principiul oficialităţii, garantarea libertăţii şi siguranţei persoanei, garantarea dreptului la apărare, dreptul la un proces echitabil, egalitatea părţilor în proces.”.

Instanţa, examinând materialele cauzei penale, constată că existenţa faptei penale incriminate inculpatului nu s-a probat, organul de urmărire penală omiţând să acumuleze probe pertinente, concludente şi utile în acest sens, omisiune care afectează întreg procesul de urmărire penală.

Instanţa de judecată consideră necesar a aprecia ca fiind plauzibil argumentul apărătorului potrivit căruia urmărirea penală în prezenta cauză penală a fost efectuată unilateral şi în neconcordanţă cu normele legii procesual penale, fapt ce contravine normelor legii penale, care are scopul să apere persoana, cât şi drepturile şi libertăţile acestuia.

Respectiv, conform Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie a RM nr. 7 din 15.11.1993 „cu privire la sentinţa judiciară” se menţionează şi este necesar de ţinut cont că probele obţinute cu încălcarea legii ca neavând valoare juridică şi de aceia ele nu pot fi puse la baza unei sentinţe de condamnare.

Cum a fost menţionat supra, nici o probă din materialele dosarului, care ar putea fi coroborată cu declaraţiile părţii vătămate, audiată în proces, nu dovedeşte faptul, că ***Gologan Valeria*** ***** ar fi săvârşit infracţiunea prevăzută de art. art. 42 alin. (5), 186 alin. (2) lit. c) Cod penal în circumstanţele descrise în învinuire.

Subsecvent, instanţa de judecată ţine să constate că inculpata ***Gologan Valeria*** ***** a fost pusă sub învinuire în baza art. art. 42 alin. (5), 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, în lipsa unui temei faptic, fapt ce exclude tragerea ei la răspundere penală pentru comiterea infracţiunii incriminate şi are drept urmare achitarea în acest sens.

În conformitate cu pct. 4 al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24.04.2000 Cu privire la respectarea normelor de procedură penală la adoptarea sentinţei, ... *Toate îndoielile care nu pot fi înlăturare vor fi interpretate în favoarea inculpatului*.

În cazul dat instanţa de judecată consideră că îndoielile apărute, în coraport cu materialele dosarului şi a probele acumulate, în legătură cu acuzarea adusă, de a fi tratate exclusiv în favoarea inculpatei.

În consecinţă, ţinând cont de faptul că toate dubiile privind vinovăţia inculpatului în cele comise şi incriminate, urmează a fi interpretate în favoarea acesteia (*in dubio pro reo*), instanţa conchide că faptele incriminate inculpatei nu s-au dovedit a fi comise de ea şi, în aceste circumstanţe, urmează ca în privinţa ei să se pronunţe o sentinţă de achitare potrivit art.390 alin. (1) pct.2) CPP RM, pe motiv că fapta nu a fost săvârşită de inculpata ***Gologan Valeria*** *****.

În temeiul art. 390 alin. (3) Cod de procedură penală, se reabilitează deplin ***Gologan Valeria*** *****.

Concomitent, instanţa de judecată ţine să explice cet. ***Gologan Valeria*** *****, că are dreptul la reparaţii în condiţiile Legii nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, şi în temeiul Legii nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Pe parcursul urmăririi penale instanţa de judecată nu a stabilit că în privinţa cet. ***Gologan Valeria*** ***** să fi fost aplicate careva măsuri preventive.

Având în vedere faptul că instanţa de judecată a ajuns la concluzia de a adopta sentinţă de achitare în privinţa acesteia, nu va aplica careva măsură preventivă faţă de ***Gologan Valeria*** *****.

<u>Cu referire la inculpatul Drăgan Andrei, instanţa de judecată stabileşte după cum urmează:</u>

La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, *Instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte*

elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) Cod penal, *Legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârşit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale*.

La caz, instanţa de judecată reţine că, la data adoptării sentinţei a intervenit o Lege mai blândă şi anume care determină caracterul considerabil al prejudiciului cauzat prin infracţiune.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal, *se consideră proporţii considerabile sau esenţiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depăşeşte 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei*. *[Art. 126 al. (2) în redacţia LP 136 din 06.06.24, MO 245-246/07.06.24 art. 353; în vigoare 07.09.24]*

Potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului RM nr. 936 din 28.12.2022 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2023, *se aprobă cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2023, în mărime de 11700 de lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislaţie.*

În cazul din speţă, instanţa de judecată denotă că, bunurile sustrase de ***Drăgan Andrei***, cu o valoare în cuantum de 95001,00 lei, nu depăşeşte pragul Legal de 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei, pentru a constitui un prejudiciu considerabil (*11700 x 10 = 117000*).

Prin urmare, la data adoptării sentinţei calificativul „*cu cauzare de daune considerabile*” nu se mai confirmă, acesta fiind exclus inculpatului ***Drăgan Andrei*** din învinuirea adusă de către acuzatorul de stat în şedinţă de judecată la 04.02.2026.

Astfel, audiind partea vătămată, inculpatul ***Gologan Valeria ********, în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, inclusiv înregistrarea video, instanţa a constatat că vina inculpatului a fost dovedită incontestabil, acţiunile căruia instanţa le califică în conformitate cu prevederile art. art. 42 alin. (2), 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe semnele: *furtul – adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşită prin pătrundere în locuinţă.*

În acord cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei*.

În corespundere cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege*.

Potrivit *Doctrinei*, *obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, îl formează relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material al acestei infracţiuni îl constituie bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.

În atare circumstanţe, se constată că învinuitul ***Drăgan Andrei***, a sustras de la ***** bani, în sumă de: 15000,00 lei; 1000,00 dolari S.U.A. – ce constituie 18771,00 lei; 3000,00 euro – ce constituie 61230,00 lei. Aceste bunuri aparţinând părţii vătămate *****, fiind astfel, bunuri străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a infracţiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal sunt: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea sau inacţiunea de luare ilegală şi gratuită; 2) urmările prejudiciabile – daune în proporţii considerabile; 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns.

Caracterul ilegal al acţiunii de luare rezultă din: 1) săvârşirea infracţiunii prevăzute la art. 186 Cod penal pe calea violării iminente a prevederilor legislative ce reglementează regimul posesiei asupra bunurilor (criteriul obiectiv al ilegalităţii); 2) lipsa la făptuitor a oricăror drepturi asupra bunurilor luate (criteriul subiectiv al ilegalităţii).

Luarea se consideră gratuită atunci când se realizează: 1) fără o despăgubire pecuniară pe măsură a valorii bunului luat; 2) fără o acordare a echivalentului sub formă de muncă sau bunuri de aceeaşi valoare; 3) cu o despăgubire simbolică ori neadecvată a valorii bunului luat. Luarea ilegală va fi considerată gratuită şi atunci când compensarea costului bunurilor luate a avut loc deja după săvârşirea infracţiunii.

Prin urmare, se constată că învinuitul a sustras un bun străin, asupra căruia nu avea nici un atribut al dreptului de proprietate, nu a compensat valoarea bunului sustras, precum şi nu a înlocuit bunul sustras cu alte bunuri de aceeaşi valoare, astfel, acesta a luat ilegal şi gratuit bunul descris, ce aparţine părţii vătămate.

Semnul secundar obligatoriu al laturii obiective a infracţiunii analizate îl reprezintă modul ascuns de comitere a faptei.

Stabilirea modului ascuns de comitere a faptei de sustragere are la bază două criterii: 1) criteriul obiectiv şi 2) criteriul subiectiv.

Criteriul obiectiv presupune că fapta de sustragere este săvârşită: 1) în lipsa victimei sau a oricăror altor persoane. Este cea mai des întâlnită ipoteză, când făptuitorul tinde să evite oricare contact vizual cu alte persoane care l-ar putea împiedica să săvârşească infracţiunea sau să-l denunţe; 2) în prezenţa altor persoane, însă pe neobservate pentru acestea. Într-un asemenea caz, făptuitorul trebuie să depună comparativ mai multe eforturi, deoarece trebuie să se apropie imperceptibil de victimă sau să-i ia bunurile în aşa fel încât să rămână neremarcat, sau să se retragă neobservat cu bunurile sustrase; 3) în prezenţa altor persoane, care observă luarea bunurilor, dar care nu conştientizează caracterul infracţional al celor săvârşite. De această dată, putem nuanţa următoarele situaţii: a) aceste alte persoane nu cunosc cui aparţin bunurile luate (admiţând că acestea ar putea să aparţină făptuitorului); b) făptuitorul creează, prin înşelăciune, caracterul aparent legitim al luării bunurilor; c) el profită de faptul că alte persoane nu sunt în stare să conştientizeze obiectiv caracterul infracţional al celor comise de el (din cauza vârstei fragede, a ebrietăţii, a somnului, a bolii psihice ori a unei alte stări specifice în care se află); 4) în prezenţa altor persoane care

urmăresc luarea bunurilor şi conştientizează caracterul infracţional al celor comise. Urmărind luarea bunurilor, aceste persoane insuflă încredere făptuitorului că nu-i vor crea impedimente în procesul săvârşirii sustragerii, în virtutea calităţii de soţ, a relaţiilor de rudenie, a raporturilor afective sau a altor asemenea circumstanţe. Criteriul subiectiv presupune convingerea făptuitorului că cele săvârşite de el rămân nevăzute, neobservate sau neînţelese adecvat de către alte persoane, ori că aceste persoane nu-i vor zădărnici săvârşirea sustragerii.

Reieşind din declaraţiile părţii vătămate, bani, în sumă de: 15000,00 lei; 1000,00 dolari S.U.A. – ce constituie 18771,00 lei; 3000,00 euro – ce constituie 61230,00 lei se aflau în apartamentul *****, mun. Chişinău, în care ***Drăgan Andrei,*** a pătruns în mod tainic, prin forţarea lacătului uşii de intrare în odaie, după care prin forţarea geamului a părăsit odaia.

În acest sens, se remarcă că fapta de sustragere a avut loc în lipsa părţii vătămate şi în lipsa altor persoane care ar fi putut vedea cele comise, iar inculpatul era convins că nu-l observă nimeni, criterii (obiectiv şi subiectiv) care sunt inerente pentru stabilirea modului ascuns.

În context, latura obiectivă a acestei infracţiuni se realizează prin acţiunea de sustragere pe ascuns a bunurilor aparţinând altei persoane, comisă prin pătrunderea făptuitorului în locuinţă, acţiune care a avut drept consecinţă deposedarea ilicită a părţii vătămate de bunurile sale şi producerea unui prejudiciu material.

Prin *sustragere* conform jurisprudenţei cât şi teoriei consacrate, se înţelege luarea ilegală şi gratuită a bunurilor mobile din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârşită în scop de cupiditate.

Prin *pătrundere* se înţelege intrarea, pe ascuns sau deschisă, în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuinţă, în scopul săvârşirii furtului. Ea poate fi săvârşită atât cu înfrângerea obstacolelor, cu învingerea rezistenţei altor persoane sau pe calea înşelăciunii, cât şi în mod nestingherit, precum şi cu ajutorul unor dispozitive care îi permit făptuitorului să extragă bunurile vizate fără a intra în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuinţă. Pătrunderea ilegală, în scopul săvârşirii sustragerii, să fie efectuată nu în oricare loc, dar anume în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuinţă.

Prin *locuinţă* se înţelege încăperea menită pentru locuirea permanentă sau provizorie a oamenilor (apartament, casă individuală, vilă, odaie din hotel etc.) sau părţile ei componente, care sunt folosite pentru odihnă, păstrarea bunurilor sau pentru satisfacerea altor necesităţi umane (balcon, verandă, cămară etc.).

La calificare nu contează nici tipul de proprietate asupra locuinţei, nici dacă aceasta face parte din fondul de locuinţe. Important este ca destinaţia principală a încăperii respective să se concretizeze în cea de locuire, fie şi provizorie, a oamenilor. Dacă destinaţia locuinţei a fost schimbată (de exemplu, apartamentul de la parter a fost transformat într-un magazin), se schimbă şi statutul acesteia: din locuinţă în încăpere.

Raţiunea agravantei prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, constă în protejarea sporită a inviolabilităţii spaţiului şi a sferei private a persoanei, precum şi în sancţionarea pericolului social sporit derivat din pătrunderea neautorizată într-un spaţiu protejat. Din această perspectivă, pătrunderea ilegală într-un automobil implică aceeaşi atingere adusă vieţii private şi siguranţei persoanei ca şi pătrunderea într-o locuinţă propriu-zisă.

Latura subiectivă a infracţiunii prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, se caracterizează prin intenţie directă.

Intenţia directă se caracterizează prin aceea că infractorul îşi dă seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, prevede urmările ei prejudiciabile şi doreşte survenirea acestor urmări.

Pentru calificare este obligatorie şi stabilirea scopului special – a scopului de cupiditate.

Scopul de cupiditate reprezintă anticiparea în conştiinţa făptuitorului a stăpânirii sale definitive asupra bunurilor luate, când el va avea posibilitatea de a poseda, a folosi şi a dispune de aceste bunuri ca şi cum ele ar fi ale lui proprii.

Prin „posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile luate", trebuie să se înţeleagă situaţia când aceste bunuri se află în posesia făptuitorului şi el singur hotărăşte cum să procedeze cu ele mai departe – să le consume, să le vândă, să le transmită altor persoane etc.

Astfel, învinuitul, după ce a sustras bunurile părţii vătămate *****, s-a deplasat într-o direcţie necunoscută. Respectiv, învinuitul considerându-se proprietar a acestui bun, deşi aceste bunuri nu îi aparţinea, şi astfel, îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sale, a prevăzut urmările prejudiciabile şi a dorit survenirea acestor urmări, precum şi a urmărit scopul de a trece bunurile sustrase în stăpânirea sa definitivă.

Subiect al infracţiunii incriminate la art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani.

Învinuitul este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii infracţiunii avea împlinită vârsta de 14 ani, întrunind astfel semnele subiectului infracţiunii analizate.

Supunând probele acumulate unei analize prin prisma coroborării lor, se constată cu certitudine că ***Drăgan Andrei*** a comis infracţiunea prevăzută la art. art. 42 alin. (2), 186 alin. (2) lit. c) Cod penal. S-a stabilit existenţa elementelor componenţei de infracţiune: *furtul – adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşită prin pătrundere în locuinţă*.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, *sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată*.

Iar conform art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, *sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor*.

În cadrul şedinţei de judecată s-a stabilit vinovăţia inculpatului ***Drăgan Andrei*** dincolo de orice îndoială rezonabilă. Iată de ce, instanţa de judecată va emite o sentinţă de condamnarea în privinţa acestuia.

La stabilirea categoriei şi termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. art. 7, 61, 75 – 77 Cod penal, instanţa de judecată ţine cont şi reiese din scopul pedepsei penale, care urmăreşte restabilirea echităţii sociale, corectarea persoanei vinovate şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni şi ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează sau

agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale acestuia.

Aşadar, în corespundere cu art. 7 Cod penal, *la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală*.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.*

Astfel, pedeapsa aplicată are drept scop de a influenţa inculpatul de a-şi revizui atitudinea faţă de valorile sociale şi comportamentul faţă de membrii societăţii, or, pentru a-şi atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca preţul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă şi excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptăţii.

Conform prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, *infracţiuni mai puţin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv*.

Astfel, conform art. 16 alin. (3) Cod penal, instanţa de judecată relevă că infracţiunea săvârşită, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puţin grave. Suportul normativ al acestei concluzii derivă din interpretarea sistemică a prevederilor art. 16 alin. (3) şi art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanţa de judecată reţine că, inculpatul ***Drăgan Andrei*** este originar din Cahul, fără un domiciliu stabil, cu viză de domiciliu anterioară în or. Cahul, str. Doinelor, 2, la moment deţinut în Penitenciarul nr. 3 Leova, studii medii profesionale, nesupus militar, neangajat oficial în câmpul muncii, este la moment căsătorie, are trei copii minori la întreţinere, nu se află la evidenţa medicului narcolog (vol. 1 f.d. 115), nu se află psihiatru, dar în anii 2009-2016 figurează cu adresări la medicul psihiatru, diagnoza „Retard mintal uşor” (vol. 1 f.d. 114), fără grade de invaliditate, fără distincţii de stat şi grade speciale, anterior judecat, cu antecedente penale nestinse.

În cadrul şedinţei de judecată, acuzatorul de stat Iulua Ghimp a solicitat recunoaşterea lui ***Drăgan Andrei*** vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 186 alin. (2) lit. c) Cod penal cu stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, a solicitat recunoaşterea cet. ***Gologan Valeria*** ********** vinovată de comiterea infracţiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 186 alin. (2) lit. c) Cod penal cu stabilirea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de 240 ore. A mai cerut ca, mijloacele materiale de probă să fie păstrare la materialele dosarului pe întreaga perioadă de păstrare a acesteia. În fine a cerut admiterea acţiunii civile în tot.

Avocatul inculpatului ***Drăgan Andrei*** *– Vadim Lupan*, a declarat că clientul său a comis fapta de unul singur, el îşi recunoaşte vina, se căieşte de cele comise, din care considerent a solicitat aplicarea unei pedepse minime.

Avocatul inculpatei ***Gologan Valeria ******** *– Dorin Melinteanu*, a solicitat achitarea clientului său din lipsa în acţiunile acestuia a elementelor infracţiunii, or nu s-a dovedit că ultima ar fi comis faptele incriminate şi nici vinovăţia ei în comiterea acestora.

Inculpatul ***Drăgan Andrei*** a indicat că-şi recunoaşte vina, a comis fapta de unul singur, se căieşte de cele comise şi solicită să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Inculpata ***Gologan Valeria ********, a susţinut poziţia avocatului său, optând pentru o sentinţă de achitare, deoarece ea nu a comis faptele incriminate şi nici nu a cunoscut că ***Drăgan Andrei*** a avut intenţia să le comită.

Partea vătămată *****, fiind citată în mod legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat în proces la dezbateri, nu a informat instanţa de judecată despre motivele neprezentării, nu a solicitat amânarea examinării cauzei pentru o altă dată, totodată, a depus cerere de examinare a cauzei în lipsa ei, astfel că pentru a nu admite tergiversarea examinării cauzei, instanţa de judecată a stabilit examinarea acesteia în lipsa părţii citate legal.

Circumstanţe atenuante, conform art. 76 alin. (1) lit. f) din Codul penal, instanţa de judecată a stabilit: recunoaşterea vinovăţiei.

Corelativ, art. 77 din Codul penal stabileşte circumstanţele agravante, care au caracter exhaustiv. Plenul Curţii Supreme de Justiţie a RM în Hotărârea „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale" nr. 8 din 11.11.2013, a indicat că, pot fi recunoscute drept circumstanţe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală şi incluse în conţinutul rechizitoriului (pct. 6)).

În conformitate cu prevederile art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal, ca circumstanţă agravantă serveşte faptul: săvârşirii infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară.

În accepţiunea art. 61 alin. (2) Cod penal, *pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.

După această denotaţie, instanţa de judecată accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul

inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Conform prevederilor art. 8 Cod penal, *caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârşirii faptei*.

Legiuitorul, estimând *in abstracto* pericolul social al infracţiunii incriminate la art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal a stabilit că aceasta se pedepseşte *cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani*.

Având în vedere faptul că, la moment inculpatul a mai avut stabilite pedepse cu închisoare pe alte cauze, instanţa de judecată consideră că acesta nu a tras concluziile de rigoare şi a recurs la comiterea din nou a unei fapte infracţionale, la moment execută pedeapsa închisorii, astfel că aplicarea inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate nu este posibilă, or aceasta nu-şi va atinge scopul educativ.

Analizând în ansamblu circumstanţele cauzei, şi anume că inculpatul ***Drăgan Andrei*** nu este pentru prima dată pe banca acuzaţilor, a fost anterior condamnat pentru infracţiuni similare, instanţa de judecată consideră că pentru corectarea şi reeducare acestuia, este necesară aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

În cazul săvârşirii unei infracţiuni instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplină libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni.

Astfel, instanţa de judecată consideră oportună stabilirea inculpatului a unei pedepse cu închisoare pe un termen de **2 ani**.

În corespundere cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, *în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvârşite cu intenţie*.

Astfel, în condiţiile art. 72 alin. (3) din Codul penal, deoarece inculpatul a săvârşit cu intenţie infracţiune din categoria celor mai puţin grave, el urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

Instanţa de judecată reţine că acuzatorul de stat a solicitat cumularea sentinţelor în privinţa lui ***Drăgan Andrei***.

Instanţa de judecată reţine că, prin *****4. Anume în baza acesteia la moment inculpatul ***Drăgan Andrei*** execută pedeapsa cu închisoare.

În ordinea art. 84 alin. (4) Cod penal, *conform prevederilor alin. (1)-(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvârşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe*.

În speţă instanţa de judecată consideră că prevederile normelor menţionate sunt aplicabile, astfel, considerând necesar a-i aplica cet. ***Drăgan Andrei***, prin cumul parţial al pedepselor, aplicată prin prezenta sentinţă şi decizia Curţii de Apel Chişinău nr. 1r-566/2024 din 11.12.2024, de 15 ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, şi a-i stabili pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de ***16 (şaisprezece) ani***, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Totodată, instanţa de judecată consideră necesar a-i include în termenul pedepsei a termenului de la data reţinerii – 04.01.2024, până la 11.12.2024, cât şi termenului pedepsei deja executat în baza deciziei Curţii de Apel Chişinău nr. 1r-566/2024 din 11.12.2024.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

La rândul său, potrivit art. 395 alin. (1) lit. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Instanţa de judecată constată că, pe parcursul urmăririi penale şi examinării fondului cauzei, în privinţa inculpatului nu au fost aplicate careva măsuri preventive.

În acest context, instanţa relevă că, conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, *la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului*.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, *constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanţă a executării sentinţei*.

Reieşind din conţinutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, *obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin. (1) din acelaşi articol*.

Astfel, instanţa statuează că până când sentinţa va deveni definitivă, se va aplica în privinţa inculpatului ***Drăgan Andrei*** măsura preventivă – *arestul preventiv*.

Potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 10) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

În conformitate cu art. 387 alin. (1) Codul de procedură penală, *o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge*.

Instanţa de judecată constată că, în cadrul audierii în faţa instanţei de judecată, ***** a solicitat repararea prejudiciului cauzat prin infracţiune.

Din conţinutul ordonanţei de modificare a învinuirii din 04.02.2026 (f.d. 57-58), lui ***Drăgan Andrei***, i-a fost incriminată sustragerea sumei de 95001,00 lei, care şi constituie obiectul infracţiunii în cauză, şi reprezintă cuantumul prejudiciului material cauzat prin infracţiune.

Totodată prin ordonanţele organului de urmărire penală din 30.01.2023, ***** a fost recunoscută în calitate de parte vătămată şi parte civilă (f.d.28,32).

Conform art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, *acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia*.

Iar potrivit alin. (2) al aceleiaşi norme legale, *persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale*.

Potrivit art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, *la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, gravitatea şi persistenţa suferinţelor psihice, inclusiv legate de incapacitatea de a se apăra pe sine ori alte persoane, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc*.

În conformitate cu art. 220 alin. (3) din Codul procedură penală, *hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil*.

Conform art. 221 alin. (1) şi alin. (2) Cod de procedură penală, *acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătoreşti*.

Potrivit prevederilor art. 1998 alin. (1) Cod civil, *cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune*.

Reieşind din cumulul normelor de drept enunţate supra, raportate la circumstanţele pricinii, instanţa de judecată consideră necesar a admite cererea părţii vătămate ***** şi a dispune încasarea din contul inculpatului ***Drăgan Andrei*** în beneficiul părţii vătămate a sumei de **95001,00 lei**, cu titlui de reparaţii pentru prejudiciul material cauzat prin infracţiune.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea cu privire la cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Cu privire la cheltuielile judiciare, instanţa de judecată reţine, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare.

Astfel, în conformitate cu art. 143 alin. (1) din Codul de procedură penală, *expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: 1) cauzei morţii; 2) gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale; 3) stării psihice şi fizice a bănuitului, învinuitului, inculpatului – în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lor de a-şi apăra de sine stătător drepturile şi interesele legitime în procesul penal; 3[1]) stării psihice şi fizice a persoanei în privinţa căreia se reclamă că s-au comis acte de tortură, tratamente inumane sau degradante; 4) vârstei bănuitului, învinuitului, inculpatului sau părţii vătămate – în cazurile în care această circumstanţă are importanţă pentru cauza penală, iar documentele ce confirmă vîrsta lipsesc sau prezintă dubiu; 5) stării psihice sau fizice a părţii vătămate, martorului dacă apar îndoieli în privinţa capacităţii lor de a percepe just împrejurările ce au importanţă pentru cauza penală şi de a face declaraţii despre ele, dacă aceste declaraţii ulterior vor fi*

puse, în mod exclusiv sau în principal, în baza hotărârii în cauza dată; 6) altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

În conformitate cu prevederile art. 227 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală, *cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate*.

Potrivit art. 229 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare*.

Astfel, pe marginea cauzei a fost întocmit:

- Raportul de Expertiză Judiciară nr. 34/12/1-C-3326 din data de 10.10.2023 (vol. 1 f.d. 50-64) – *pentru care au fost suportate cheltuieli în sumă de 1680,00 lei*.

Ţinând cont că, în prezenta cauză penală, instanţa de judecată a constatat vionovăţia inculpatului ***Drăgan Andrei***, cheltuielile judiciare în cuantum de **1680,00 lei**, urmează a fi puse pe seama inculpatului ***Drăgan Andrei***, urmând a fi încasate din contul acestuia în beneficiul statului.

Cu referire la prevederile art. art. 161-162, 385 alin. (1) pct. 13, art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea cu privire la corpurile delicte*.

Procurorul, în dezbateri judiciare a solicitat păstrarea mijloacelor materiale de probă la dosar pe întreaga perioadă de păstrarea a dosarului.

La caz, instanţa de judecată nu a stabilit corpuri delicte pe dosar asupra cărora ar urma să se expună.

Instanţa statuează cu referire la mijloacele materiale de probă, că potrivit art. 157 alin. (1) Cod procedură penală, *constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză*.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul procedură penală stipulează că, *documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv*.

În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Mijloacele materiale de probă: - Raportul de Expertiză Judiciară nr. 34/12/1-C-3326 din data de 10.10.2023 (vol. 1 f.d. 50-64) – *urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale pe toată durata de păstrare a acesteia*.

Pentru aceste motive şi în conformitate cu prevederile art. art. 7, 8, 16, 72 Cod penal art. art. 162, 338-341, 382, 384-389, 390 alin. (1) pct. 2) alin. (3), 392-394, 396, 397, 398, 400-402, 405 Cod de procedură penală, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Gologan Valeria ***** se achita în acuzarea adusă de comiterea infracţiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârşită de inculpată.

Se consideră ***Gologan Valeria ******** reabilitată.

Drăgan Andrei se recunoaşte vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 186 alin. (2) lit. c) Cod penal şi, în baza acestei norme i se stabileşte pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de ***2 (doi) ani***, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parţial al pedepselor, aplicate prin prezenta sentinţă şi decizia Curţii de Apel Chişinău nr. 1r-566/2024 din 11.12.2024, de 15 ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, şi a-i stabili cet. ***Drăgan Andrei*** pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de ***16 (şaisprezece) ani***, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei stabilite cet. ***Drăgan Andrei***, urmează a-i fi calculat din momentul pronunţării prezentei sentinţe – ***19 martie 2026***, cu includerea în acest termen a perioadei de la data reţinerii – 04.01.2024, până la 11.12.2024, cât şi perioadei deja executate, din pedeapsa stabilită prin decizia Curţii de Apel Chişinău nr. 1r-566/2024 din 11.12.2024.

Până la devenirea definitivă a sentinţei se aplică faţă de ***Drăgan Andrei*** măsura preventivă – *arestul preventiv*, cu menţinerea acestei măsuri preventive până la rămânerea definitivă a hotărârii, termen care urmează a fi inclus în termenul pedepsei.

Se admite acţiunea civilă depusă de partea vătămată ***** şi se încasează din contul lui ***Drăgan Andrei***, în beneficiul cet. *******, suma de ***95001,00 (nouăzeci şi cinci mii unu, 00) lei MD*** – cu titlu de reparaţii a prejudiciului material cauzat prin infracţiune.

Se încasează din contul lui ***Drăgan Andrei***, în beneficiul statului, suma de ***1680,00 (una mie şase sute optzeci, 00) lei MD***, cu titlu de cheltuieli de judecată, suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare.

Mijloacele materiale de probă: - Raportul de Expertiză Judiciară nr. 34/12/1-C-3326 din data de 10.10.2023 (vol. 1 f.d. 50-64) – *urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale pe toată durata de păstrare a acesteia*.

Sentinţa pronunţată integral la data de ***19 martie 2026***.

Sentinţa cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani, în termen de 15 zile de la data pronunţării sentinţei.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Lilia Lupaşco

Copia corespunde originalului,
Judecător Lilia Lupaşco